

разлога за скепсу да овај процес сарадње на регионалном плану иде у смеру све развијенијег напретка, посебно на простору некадашње Југославије, независно од тога што су, до сада, само две бивше југословенске републике постале чланице Европске уније. Када је Уставни суд Србије у питању, може се очекивати да ће и надаље његови приоритети бити оцена уставности закона, али све више и испитивање њихове конформности са међународним уговорима, у процесу хармонизације домаћег права са правом ЕУ, као и непосредно одлучивање о повреди основних права човека. Главни задатак, међутим, биће решавање проблема хиперинфлације уставних жалби која прети да у потпуности уруши функционалну способност Уставног суда и потпуно паралише његов рад. Процедурална реформа извршена 2012. значајно је побољшала ефикасност Уставног суда, али се, ипак, не може сматрати довољном, нити има изгледа да се без даљих корака у догледно време овај „горући“ проблем ефикасно реши. Због тога ће Уставни суд Србије бити приморан да, сарађујући са другим уставним судовима који су овај проблем, ако не у потпуности решили, онда бар у подношљивој мери ублажили, прихвати њихова искуства, идеје и решења, свакако на начин који суштински неће обезвредити делотворност националне уставносудске процедуре заштите људских права и слобода.

Професор доктор Péter Paczolay

Председник Уставног суда Мађарске .Почасни председник Венецијанске комисије.

НОВИ ПРАВЦИ У ФУНКЦИОНИСАЊУ УСТАВНИХ СУДОВА ЕВРОПЕ – УЛОГА ПРАВНЕ ТРАДИЦИЈЕ И КОНТИНУИТЕТА У ТУМАЧЕЊУ УСТАВНОСТИ.

Уставни судови су у почетку живели свој живот фокусирајући се готово искључиво на правни поредак у националним оквирима. Касније долази до сарадње судова, како би се упоредила искуства у смислу њиховог састава, структуре, поступака и надлежности. Изненађујуће, установљено је много сличности, па је сарадња добила свој званични облик и институције. Сходно томе, одржавање Конференције европских судова, коју је започео Уставни суд некадашње Југославије, јануара 1972. године, била је добра иницијатива. Ова конференција развила се у важан форум, од виталног значаја за више од 40 европских судова. Током председавања Мађарске, 1996. године, започета је званична сарадња са Венецијанском комисијом, која је Конференцији донела значајну логистичку и научну подршку. Тематски билтени, у којима су објављивани закључци до којих се на конференцијама долазило веома су важни, те је Венецијанска комисија промовисала сарадњу бројних регионалних организација, што је резултирало оснивањем Светске конференције уставног судства, која је свој први конгрес одржала 2009. године, а данас окупља 79 чланица.